

CİHAN YILDIRIM (K.CİHAN)

10-11 yaşlarında gösteren çocuğun hareketleri genç takım hocasının dikkatini çekmişti. Takım antrenman yaparken kalenin arkasında duran çocuk, avuta giden topları yaşından beklenmeyecek bir maharetle alıyor ve tek hareketle hemen geri atıyordu. Birkaç antrenman bu şekilde geçtikten sonra, bir gün genç takımın hocası çocuğa, “Gel ulan bacaksız buraya,” diye seslendi. Yanına gelen çocuğa adını sorup Cihan cevabını alınca, “Bu Cihanlar hep iyi mi oluyor böyle?” diye konuştu. Şaşırın çocuk ne cevap vereceğini düşünürken hoca devam etti: “Ben minik takım kuracağım, seçmelerine gel.”

1957’de Aydın’da dünyaya gelen ve seksenli yıllarda Karşıyakalı Küçük Cihan olarak ünlene Cihan Yıldırım’ın futbol hayatı işte böyle başlamıştı. Yıldırım ailesinin evi Aydın stadının hemen karşısındaydı. Onu seçmelere çağıran hoca Kemal Erkut’tu. 1960-66 arası İstanbulspor’da futbol oynayan Erkut, daha sonra Aydınspor’a transfer olmuş, futbolu bıraktıktan sonra da Aydın’a yerleşmişti. Beden Terbiyesi Bölge Müdürlüğü’nde işe giren Erkut, Aydınspor genç takımını çalıştırırken bir yandan da minik takım kurmuştu. Kemal Hoca’nın kendisini minik takım seçmesine çağırdığı o günleri şöyle anlatıyor Cihan Yıldırım: “Evimiz statla karşı karşıya olduğu için ne kadar antrenman var, hiç kaçırmıyordum. Ben hocanın hareketlerine bakıyordum, çoğu yapamıyordum. Göğüs kontrolü, yere düşerken stop ve pas, diz kontrolü – onları hep görüyordum ben. Genç takım antrenman yaparken ben de kalenin arkasında top topluyordum. Havadan avuta giden topları şak diye alıyorum, tek top veriyorum. Kemal Hoca oradan beni kesiyormuş. Bizde bir de Büyük Cihan var, Karşıyaka’da beraber oynadığımız. O da genç takımda o zaman. Adımın Cihan olduğunu öğrenince, ‘Bu

Cihanlar hep iyi mi oluyor böyle?’ demişti. Sonra minik takım seçmelerine gittim ve kazandım.”

Aydınspor minik takımı. “Bizim ev de hemen şurada, statla karşı karşıya.”

Aydın Lisesi takımının bir maçından önce (5 numara)

Bu amatör takım. Kemal Erkut hocamız. Hem genç takımda, hem amatör takımda oynuyorum (alt sıra, soldan üçüncü). 13-14 yaşındayım. Osman Rausch zamanında Fener kadrosundaydı. Orada üniversite okuyordu. Rausch beğenmiş, idmanlara çıkıyordu. Çoğu sonra devam etmedi.

1968’de minik takımda başlayan futbol hayatı birkaç yıl içinde, hem amatör takımda, hem genç takımda devam etmiş Küçük Cihan’ın. Aydınspor genç takımıyla Türkiye çapında başarı kazanmışlar. “1977’de önce grup şampiyonu, sonra Türkiye üçüncüsü olduk. Eskişehir ve Kütahya’da oynadık maçları. O sene Trabzon bizi zar zor 1-0 yenip finale yükseldi ve birinci oldu.” Futbola sahanın ön saflarında başladığı halde, henüz genç takım yıllarında arka saflara geçmek zorunda kalmış Küçük Cihan: “Genç takımda oynarken forvet arkası oynardım. Rıdvan nasıl atıyor gidiyor mesela, ben de aynı özelliğe sahiptim. Genç takımda yaş olayı oluyor ya, defansta yaşı dolan oyuncular gidince hoca beni stopere koydu. Stoper özelliğim yoktu, kendim çalışmaya başladım. Sonraki yıllarda hem stoper, hem libero oynadım. Eskiden kalecinin önündeki göbeğe genellikle uzun boylu, hantal adamlar koyuyorlardı. Ben kısa boylu ve çabuktum. Bana ‘Bu boylu nasıl stoper oynuyorsun?’ diye sorarlardı. Mevkim olmadığı halde, stoper olarak bitirdim futbolu.”

Önce grup şampiyonu, ardından Türkiye üçüncüsü olan Aydınspor genç takımı oyuncularını, hocaları Kemal Erku’la.

“Genç takım, 15 Mart 1977. Türkiye üçüncüsü olduk. Eskişehir ve Kütahya’da oynadık maçları. O sene Trabzon bizi zar zor 1-0 yenip finale yükseldi ve birinci oldu. Metin Erişli Göztepe’de birinci ligde oynadı, Mehmet Ambarlı Aydınspor ve Altınordu, Hürriyet var, ben sağ baştayım. Oturanlar sağ başta Kenan Korkmaz, rahmetli oldu. Antrenörlük yaptı Aydın’da, Denizli birinci ligdeyken oynadı. Beş tane profesyonel oyuncu çıktı şu takımdan.”

Mevki değişikliğine rağmen genç takımda başarılı olunca kısa sürede Aydınspor A takımına yükselmiş Cihan Yıldırım. İlk kez 1977-78 sezonunun dördüncü haftasında oynanan İskenderunspor maçında sahaya çıkmış. A takımındaki ilk maçının ve ilk sezonun hikâyesini şöyle anlatıyor: “O dönemde çok iyi oyuncular vardı, on bire girmek çok zordu. Ancak biri cezalı veya sakat olduğu zaman şans buluyorduk. Hep şampiyonluk veya başarı beklendiği için antrenörler oyuncu kazanmaya bakmıyordu. İskenderunspor maçından önce, defanstaki bir arkadaşımızın galiba transfer taksidini vermemişler. O da vermezseniz oynamam demiş. Hocamız Tekin Yolaç bana, ‘Bu hafta sen oynayacaksın,’ dedi. O maçta süper top oynadım, hatta golü ben attırdım ve 1-0 kazandık. Maçın bitmesine beş on dakika kala, bir hava topunda santrfor topu geriye aşırıyım derken benim kaşıma vurdu. Kaşım açıldı, pensle tutturdular. Bir hafta sonra Tire deplasmanı vardı, fakat sahanın en iyisi olduğum halde on altıya almadı hoca. İkinci yarı banko stoper oynayan arkadaşımızı sol beke aldılar, ben stoper olarak oynamaya başladım. O sezon 14-15 maç oynadım ilk on birde.”

Aydınspor A takımındaki ilk maçı olan İskenderunspor maçından önce.

Aydınspor, 1978-79 sezonu. Ayaktakiler (soldan sağa): Karşıyakalı İsmet, Adanasporlu stoper Nejat, ben, rahmetli Sedat Fenerbahçe'ye gitti, Demir Boluspor'da, kaleci Ekrem Tire'de oynadı. Oturanlar: İlyas Lafçı İzmirsporlu, Ferruh Tire ve Düzce'de oynadı, Altaylı Keegan Ahmet, sonra Karşıyaka'ya gitti ve 80 bin kişilik maçta oynadı, Uğur Konyaspor ve Konya İdman Yurdu'nda oynadı, Galip Yüreklier, sol bekti, çok iyi topçuydu, Tire'de oynadı. Bu kadroda dört tane doğma büyüme Aydınlu var.

Ertesi sezona teknik direktör olarak Turgay Meto'yla başlayan Aydınspor, devre ortasında bu görevi Fenerbahçe'nin eski kalecisi Şükrü Ersoy'a vermiş. Onun vasıtasıyla Cihan Yıldırım'ın Fenerbahçe'ye gitmesi söz konusu olsa da bu transfer gerçekleşmemiş. "Aydınspor bırakmadı beni. Ertesi sene (1979-80) yine Fenerli olan Nedim Günar çalıştırdı Aydınspor'u. Fenerbahçe Sedat'la (Karaoğlu) anlaştı, benle görüştü. Bir tane Aydın'lı idareci, gidersen düşeriz diye engel oldu. O yüzden transferim yine olmadı." Böylece iki kez Fenerbahçe'ye gitmenin eşliğinden dönen Cihan Yıldırım, Aydınspor'da üç sene oynadıktan sonra 1980-81 sezonunda daha önce hiç gündeminde olmayan bir takıma, Karşıyaka'ya transfer olmuş. Burada ilginç olan durum, onun transferinin gerçekleştiği yaz aylarında, İzmir'in bu tarihî kulübünün Türkiye Üçüncü Liginden amatör kümeye düşmüş olması.

Aydınspor 1979-80. Soldan sağa ayakta: Adnan, İsmet, Sedat, İlyas, Metin, Turgay, Nedim Günar. Oturanlar: Tamer, Hürriyet, Sabahattin, Hamza, Cihan.

Cihan Yıldırım, Sedat Karaoğlu ve İsmet Gümüş.

Aydınspor 1978-79. Soldan sağa ayakta kiler: Bülent, Abdullah, Hamza, Sedat, Gani, Cihan. Oturanlar: Tamer, İsmet, Adnan, Sabahattin, Metin.

Bu ilginç transferin hikâyesini Cihan Yıldırım şöyle anlatıyor: “Turgay Meto ile Aydınspor’da 1978’de yarım sezon çalıştık. Sonra İzmirspor’a, ardından Karşıyaka’ya hoca oldu. Karşıyaka üçüncü ligden amatöre düşmüştü ama bizim geleceğimiz zaman küme düşmenin kaldırılma ihtimalini söylemişlerdi zaten. Ben neredeyse Fenerbahçe’ye gidecektim. Bizden Sedat gitti. Rahmetli Serkan Acar bizi almak için Aydın’a gelmişti. O sırada Turgay Hoca, Gode Cengiz ve Karşıyaka ikinci başkanı Erol Özışıkçılar Aydın’a geldiler. Turgay Hoca, ‘Bir sene bizde oyna, ondan sonra gönderelim seni Fener’e,’ dedi.” Sonuçta Turgay Meto’nun ikna edici sözlerinin yanı sıra askerlik durumunun da etkisiyle Karşıyakalı olmuş genç futbolcu.

Kuşadası’nda kamp yapan Milli Takım aday kadrosuyla Aydınsporlu futbolcular, Aydın’da oynanan hazırlık maçından önce bir arada.

Aydınspor'un 1978-79 sezonundan bir başka kadrosu. Soldan sağa ayakta: Ekrem, İlyas, Cihan, Demir, Sedat, Nejat. Oturanlar: Hürriyet, Burhan Erciker, Ahmet, Cafer, Galip.

Nejat Esen'le beraber iki yıl libero-stoper oynadık. O Adana'ya gitti. Keegan Ahmet Altay'dan geldi, çok süratliydi. Bize kiralık geldi, Burhan'la beraber. Turgay Meto getirdi onları. Galip Yürekliler Tireliydi, sonra antrenörlük yaptı, vefat etti. Ekrem, Nejat ve Sedat da vefat ettiler.

Akaryakıt dağıtım işi yaptığı için Gazcı Erol lakabıyla bilinen Erol Özışıkçılar'ın Turan'daki yazıhanesinde yapılmış transfer görüşmesi. "Ne istiyorsun diye sordular. Aslında ben gelmek istemiyordum. Erol abi, 'Bak asker kaçağısın, senin işini halledeceğiz,' dedi. Ne isteyeyim diye 15-20 dakika düşündüm. Aydınspor'da 200 bin liraya oynuyordum. Bir Renault araba, üstüne bir de 400 bin lira para istedim. Erol abi hiç pazarlık yapmadı benle. Renault o zaman piyasada 650 ila 675 bin arasındaydı. O zaman da araba hemen bulunmuyor, millet sıraya girip bekliyor. Gode Cengiz kulüpte menajerd. Erol abi ona, 'Beraber bakın, arabayı bulun,' dedi. Piyasada araba yok, 77 veya 78 model arabalar var. Fakat ben sıfır araba istiyorum. Sonunda bir galeride çağla yeşili bir araba gördüm. Erol abi hemen galeriye telefon açtı. 'Biz onu vitrine tanıtım için koyuyoruz ama iyi para verilirse satarız,' demiş galeri sahibi. Erol abi fiyatını sorunca 875 bin demiş. Erol abi 'Tamam, arabanın plakasını hazırlayın, Turan'a getirin,' dedi."

Karşıyaka'nın yeni transferleri Ordusporlu Cihan, Aydınsporlu Cihan (ayakta) ve Hürriyet (Foto: Nuri SEVINCEK-)

Böylece Cihan Yıldırım 1980-81 sezonundan itibaren Karşıyakalı oldu. Onun Aydınspor genç takımına girdiği yıllarda A takımında oynayan ve daha sonra Orduspor'a giden Cihan Umanç da Karşıyaka'ya transfer olmuştu. O yıllarda henüz futbolcuların soyadı kullanılmadığı için ona Büyük Cihan denildi. Cihan Yıldırım da o tarihten itibaren Küçük Cihan olarak tanındı. Bu arada İzmir amatör liginde mücadele etmesi beklenen Karşıyaka kulübü de bir anda Türkiye İkinci Ligi'ne terfi etmişti. Bu mucize, sadece memleketimizde rastlanabilecek türden bir siyasi müdahaleyle gerçekleşmiş, dönemin federasyonu o sene üçüncü ligden düşmeyi kaldırdığı gibi, ikinci ligue üçüncü ligue de birleştirmişti. Karşıyaka yaptığı iyi transferlerle bu ligde bir müddet sonra şampiyonlukta iddialı hale gelmiş ve Göztepe'yle büyük bir çekişme içine girmişti. Aslında daha sezon başında dikkat çektiklerini şu sözlerle ifade ediyor Cihan Yıldırım: “Gelir gelmez kupayla başladık. İzmir Spor Yazarları Derneği Kupası'nı kazandık. İlk defa gece maçı oynadım o zaman. Mustafa Denizli, Zafer, Akif Başaran gibi oyuncuların olduğu Altay'ı 1-0 yendik.”

Karşıyaka'nın 1980-81 sezon başı TSYD Kupası maçı kadrosu. Ayaktakiler: Murat, Rıfat, Ali, Naim, K.Cihan, Yılmaz. Oturanlar: Sami, Enver, Meftun, Hürriyet, B.Cihan

Karşıyaka bu güzel başlangıçtan sonra sezona iyi başlayamamış ve üst üste beraberlikler almıştı. Ancak o dönemde galibiyete iki puan verildiğinden aradaki fark açılmamıştı. İlk yarının sonlarına doğru üst üste üç galibiyet aldıktan sonra Göztepe'yi de 1-0 yenince bir anda iddialı konuma gelmişti yeşil-kırmızılı takım. "Takımda genç olarak Hürriyet'le biz vardık. Amatör kümeye düşen takım korunmuş, altı transferle takviye edilmişti. Çoğu futbolcunun yaşı ilerlemişti. Kaleci Ali Kayserispor'da futbolu bırakmak üzereyken alınmıştı. Takımın o aşamaya gelmesi büyük mucizeydi. O sezon ilk devrede Göztepe'yle oynayıp 1-0 yendiğimiz maçı 30 bin seyirci izlemişti. Gazeteler o zaman rekor seyirci diye yazmıştı. Karşıyaka'nın sezon başında seyircisi yokken birden bir seyirci patlaması yaşanmaya başladı." Gerçekten de, bir önceki sezon üçüncü ligde düşmemek için mücadele ederken bir avuç taraftar önünde oynayan Karşıyaka, seyircisini tribünlere fazlasıyla geri çekmişti. Küçük Cihan ve arkadaşları artık birer süper star muamelesi görüyordu. "Maçları kazandıkça şampiyonluk havasına girdik. Bizim takımın bütün oyuncularına yıldız muamelesi yapılıyordu. Çarşıya çıkamaz olmuştuk yoğun ilgiden dolayı. Kazandığımız bir maçtan sonra stattan dışarı çıktığımızda etrafımızı bir anda binlerce insan çevirdi. Seyircilerin arasında ezilmemek için arabanın içine kaçtım. O seyirci ne yaptı biliyor musun? Sevinçten arabayı kaldırdı."

1980-81 sezonundan bir kamp hatırası. Soldan sağa: Meftun, Hürriyet, Küçük Cihan, Burhan, Rıza.

Karşıyaka'nın şampiyonlukta iddialı konuma gelmesi yanında oynadığı iyi futbolla da göz doldurmasını şu sözlerle vurguluyor Cihan Yıldırım: "Bizim maçlar genellikle Cumartesi olurdu. Altay o zaman birinci ligde oynuyordu, Pazar günü oynardı maçlarını. Altay'la maç yapmaya gelen bütün takımlar bizim maçlarımızı izlerdi." Bu ortamda, ikinci yarıdaki maçlarının da çoğunu kazanan Karşıyaka şampiyonluğun en iddialı adayı haline gelmişti. Ancak son üç haftada alınan beraberlikler sonucu, şampiyonluğu averajla İzmirli rakibi Göztepe'ye kaptırdı. "Göztepe maçından önceki hafta Alsancak'ta Balıkesirspor'la oynadık. 1-0 galiptik, tek kale oynuyorduk. Balıkesir kalecisi avut atışı yapıyordu. Top ceza sahasını tam terk etmeden Murat abi topu kapıp gol attı, fakat hakem saymadı golü. Herkes itiraz etmek için hakemin yanına gitti. Onlar oyunu hemen başlattı. Ben geride tek kalmıştım. Veli diye bir oyuncu vardı. Ceza sahasının köşesinde benle bire bir kalınca ters ayağıyla kaleye çaprazdan orta yaptı. Bizim kaleci Ali ön direktiydi. Top onu aştı, arka direğe çarpıp kaleye girdi. Maç 1-1 bitti. O maçı kazansak şampiyon olacaktık."

1980-81 sezonundan bir başka kamp hatırası. Malzemeci Ömer, kaleci Mastika Ali (ayakta), umumi kaptan Gode Cengiz ve Cihan Yıldırım. "Maçtan sonra tekrar kampa girmiştik. Kampta prim dağıttılar."

KARŞIYAKA

AYAKTAKİLER : Murat (Kaptan), Hüseyin, Ali, K. Cihan, Erhan
OTURANLAR : Sami, B. Cihan, Burhan, Ahmet, Gürol, Meftun

1980-81 sezonundan bir maç kadrosu. (Yeni Asır)

Bu maçtan sonra, sezonun sondan ikinci haftasında, futbol tarihimize “80 bin kişilik maç” olarak geçen meşhur Göztepe-Karşıyaka maçı oynandı. Bu maçta büyük bir seyirci patlaması yaşanmasının sebebi, iki İzmir kulübü arasında ulusal düzeyde bir ligde ilk defa bu çapta bir şampiyonluk yarışı yaşanmasıydı. Maçın heyecanı bir hafta öncesinden başlamış, bir gün önce satışa çıkarılan biletler birkaç saat içinde bitmişti. O günleri şöyle hatırlıyor Cihan Yıldırım: “O maçtan on gün kadar önce 5 Mayıs akşamı Hıdırellez nedeniyle Karşıyaka sahilinde büyük bir kutlama yapılmıştı. Alaybey’den Bostanlı’ya kadar yol trafiğe kapatılmış, karnaval düzenlenmişti. Muazzam bir kalabalık vardı. Her tarafa yeşil-kırmızı bayraklar asılmıştı. Maç günü eski Şaraphane’den Atatürk Stadına giden yola girdik. Oraya girdiğimiz sırada otobüsten açık tribünün üst tarafını gördük. Maçın başlamasına daha birkaç saat olduğu halde tribünün tepesine kadar dolduğunu görünce çok şaşırılmıştım.” İki takımın da büyük gerginlik içinde oynadığı maç neredeyse hiç gol pozisyonu olmadan 0-0 berabere bitmişti. Cihan Yıldırım, takımının kaçırdığı önemli bir fırsatı şöyle hatırlıyor: “Göztepe maçında bir tane pozisyona girdik. Onda ben orta sahadan aldım topu, Göztepe ceza sahasına kadar girdim. Santrfora çıkarttım topu, vurdu ama dışarı attı.”

16 Mayıs 1981'de oynanan tarihî Göztepe-Karşıyaka maçında, Küçük Cihan spor yazarları tarafından sahanın en iyi oyuncularından biri olarak gösterilmişti. Ziya Şengül, Sadullah'ı kötü oyunu için eleştirirken, "Sadullah'ın böylesine pasif kalmasında Karşıyaka stoperi K. Cihan'ın başarılı oyununun da rolü büyüktü" diye yazmıştı. Erdoğan Örnek, "K. Cihan sahanın yıldızıydı. Rakibin en büyük gol silahı Sadullah'ı başarılı oyunu ile durdurdu," diyerek övmüştü onu.

oldan sağa: Cihan, Murat, Ali, Naim, Enver, Sami, Hürriyet, Ahmet.

Maç berabere bitince kim şampiyon olacak sorusunun cevabı son haftaya kalmıştı. İki takım da kendi aralarında oynadıkları bu tarihî maçın hemen ardından kampa girdiler. Son hafta Göztepe İzmir’de Balıkesirspor’la oynarken, Karşıyaka Bandırma’ya gitti. Göztepe rakibini 3-2 yenerken, Karşıyaka Bandırmaspor’la 0-0 berabere kaldı ve lider olarak gittiği deplasmandan, ikinci olarak döndü. Şampiyonluk son maçta kaçmıştı. “Bandırma maçında inanılmaz goller kaçırdık. Hele bir pozisyonda içeri giren top bizim Murat’a çarparak dışarı çıktı,” diye hatırlıyor o günü Cihan Yıldırım. Sezon başında amatör kümenin eşliğinden dönen Karşıyaka, sezon sonunda da Türkiye Birinci Ligi’nin eşliğinden dönmüştü.

Cihan Yıldırım, Milliyet gazetesi tarafından 1980-81 sezonunda yılın kahramanı olarak seçilmiştir.

Denizlispor maçı öncesi, Kuşadası'ndaki kampı ziyaret eden spor yazarları. Soldan sağa: Tankut Antikacıoğlu, Küçük Cihan, Turgay Şeren, Büyük Cihan, Doğan Emültay, Nezih Alkış ve Tayyar Özdemir. (Milliyet)

Bu ilginç dönemin kadrosu büyük ölçüde korununca, yeşil-kırmızılı takım 1981-82 sezonunda da şampiyonluk iddiası yaşadı. Rakip bu kez Antalyaspor'du. İlk iki haftada alınan beraberliğin ardından, yedinci haftada deplasmandaki Ödemişspor maçı 1-0 kaybedilince

teknik direktör değiştirildi. Antalya'yla oynanan iki ma berabere bitti ve bir önceki sezon yaşanan trajedi tekrarlandı. Antalyaspor Şampiyon olurken, aynı puana sahip Karşıyaka averajla ikincilikte kalmıştı. O sezonun kırılma noktalarını Şöyle hatırlıyor Cihan Yıldırım: "1981-82 sezonunda beşinci hafta demiş en alttaydı. Deplasmanda demiş'e yenildik. O maçtan sonra bazı taraftarlar soyunma odasına saldırıp Turgay hocanın istifasını istediler. Sonuçta Turgay hoca gitti. Kalsaydı belki o sezon Şampiyon olurduk çünkü daha ligin beşinci haftasıydı. Üstelik ben, Nihat ve İsmet sezon başı hazırlık antrenmanlarına katılamamıştık. Antrenmansız, ligin nc haftasına yetiştik. O sene Antalya ile ekiştik. Buradaki Antalya maçında hakem bizi ceza sahasına sokmadı. İlk yarı bitti, 1-0 mağlubuz. İkinci yarı başında penaltı verdi, bir de oyuncumuzu attı, 2-0 oldu. Ondan sonra 40 dakika sürekli hücum oynadık. Ben bazen e bir kalıyordum. 10 dakika kala seyirci tribünleri boşaltmaya başladı. Bir pozisyonda gol oldu, 1-1. Son üç-dört dakikada bir gol daha, 2-2 oldu. Bir pozisyonda top direktten döndü. Hatta son saniyede, sıfırdan Teke Mehmet geriye çıkarsa gol olacaktı, oradan vurdu, gol katı."

Karşıyaka on biri, 1981-82 sezonundaki Antalyaspor maçında sahaya çıkıyor.

Karşıyaka 1981-82. Ayaktakiler soldan sağa: Murat, Ali, Nurettin, Adnan, Bilal, Erhan.
Oturanlar: Zeki, Seyfi, İsmet, Nihat, Cihan.

Cihan Yıldırım, Karşıyaka'da çalıştığı hocalardan Yılmaz Gökdel (solda) ve Halil Güngördü'yle (sağda).

Karşıyaka'nın 1983-84 sezonunda, Türkiye Kupası'nda Galatasaray'ı eleyip yarı finale yükselen kadrosu. Ayaktakiler: Muharrem, Salih, Ali, Kahraman, Yüksel, Erhan. Oturanlar: Cihan, İsmet, Mehmet, Hayri, Zeki.

Ertesi yıl (1982-83) bir kez daha ikinci oldu Karşıyaka. Şampiyonluğu Denizlispor'a kaptırırken, bu kez averajla değil, beş puan farkla ikinci sırayı almıştı. 1983-84 sezonundaysa, yetmişlerin güçlü ekibi Eskişehirspor'la yaşadığı şampiyonluk çekişmesini bir puan geride, yine ikincilikle bitirdi. İkinciliğe adeta abone olan yeşil-kırmızılı kulüp 1984-85 sezonunda bu kez şampiyon Samsunspor'u 9 puan geriden izledi. Beş yıl üst üste ikinci olmak Karşıyaka taraftarları için büyük bir hayal kırıklığı yaratsa da, bugün dönüp geriye baktığımızda aynı zamanda büyük bir istikrarı yansıtıyordu. Bu durumu şöyle özetliyor Cihan Yıldırım: "Karşıyaka'nın başarılı olması, aynı kadronun uzun süre kalmasıyla gerçekleşti. Kulüp aslında bizi gönderebilirdi ama biz kalmak istedik. Recep, Ülgen, Yusuf gibi genç futbolcuların yetişmesinde de faydamız oldu. Şampiyonluğa oynarken bile her maça iki-üç genç futbolcuyla çıkıyorduk. Erol Özışıkçılar'ın zamanında Karşıyaka, hep İzmirli ve Egeli futbolcuları transfer ediyordu. Öyle başarılı olduk biz." Bu yıllar içinde Cihan Yıldırım da istikrarlı ve başarılı futbolunu sürdürürken milli takım seçicilerinin dikkatini çekmişti. İlk kez 1982'de A ve Ümit Milli Takım kadrosuna çağırıldı. 16 Şubat 1982'de İstanbul'da Sovyetler Birliği ile karşılaşan Ümit Milli Takımında yer aldı. 1984'te bir kez daha A Milli Takım

kadrosuna seçildi. “A Milli Takıma İkinci Lig’den ilk kez Altınordu’lu Volkan Yayın çağırılmıştı. İkinci çağırılan futbolcu benim. O 1978’de çağırılmıştı, 1982’de ben çağırıldım.”

16 Şubat 1982’de, İstanbul’da Sovyetler Birliği ile karşılaşan Ümit Milli Takımı. Soldan sağa ayakta: Can Barhan (Altay), İsmail Demiriz (İzmirspor), Akgün Çolakoğlu (Antalya), Aykut Kocabal (Sarıyer), Mehmet Ali Karakaş (Mersin İY), Bilal Yılmaz (KSK). Oturanlar: Adnan Esen (Bandırma), Hakan Özkazbek (Tekirdağ), Erol Tolga (Denizlispor), Hasan Şengün (Samsunspor), Cihan Yıldırım (KSK).

K.Cihan Erdal Keser'e karşı: Galatasaray ve Milli Takım Kaptanı Fatih, yeni dönem için açıklanan Milli Takım aday kadrosuna alınmayınca, bütün gözler (5) numaralı formaya dikildi. Ankaragüçlü Alper ve Fenerbahçeli Abdülkerim ile birlikte Karşıyakalı K.Cihan, Bursa kampında 5 numaralı milli formanın yeni adayları olarak terlediler. K.Cihan, oynadığı iki hazırlık maçında da çabukluğu ve risksiz oyunuyla göz doldurdu. Resimde K.Cihan, son maçta Erdal Keser'in bir atağını önlemeye çalışırken.

Yeni Milli Takım buradan çıkacak: 32 kişi olarak açıklanan (A) ve Ümit Milli Takım aday kadrosunun Bursa kampına, sakatlıkları nedeniyle Trabzonspor kalecisi Şenol ile Fenerbahçeli Selçuk katılmadılar. 30

kişilik kadro, dört günlük kamp süresince, Bursa'da iki hazırlık maçı oynadı ve son gün de Kırmızı ve Beyaz takımlar halinde çift kale maç yaptı. Teknik Direktör Candan Tarhan, yeni Milli Takımın bu geniş kadronun içinden seçileceğini söyledi.

Fotoğraflar: M.ALİ OKUMUŞ

(Yeni Asır)

1984'te A Milli Takımın yanı sıra, Ümit Milli Takımın Uzak Doğu'da katıldığı turnuvada da yer alan Cihan Yıldırım o günleri şöyle hatırlıyor: "1984'te Malezya'da turnuvaya gittik. Her ülkenin birer lig takımı vardı. Biz Ümit Milli Takım olarak gittik, Ankara takımı adıyla oynadık. Ankara'da idmanlara başladık. Önce katılmayacaktık, son anda Ankara ismiyle katılmamıza karar verildi. O sırada Ankara'da kar yağıyordu. Rakiplerden biri Saunders'ın da oynadığı Swansea takımındı. Toshack da hem menajer hem futbolcuydu. Bu takımı 2-1 yendik. Hocamız Doğan Emültay'dı. Hakem olarak Talat Tokat geldi." Bu tarihlerde Beşiktaş ve Galatasaray dahil çeşitli kulüplerden transfer teklifleri almış. Altay'a gitmenin eşliğinden dönüp yine Karşıyaka'da kalmış. "Karşıyaka kulüp bulmamı istemişti. Galatasaray ve Gençlerbirliği ile görüştüm ama İzmir dışına çıkmak istemiyordum. Altay'dan Kemal Zorlu aradı. Beni Yesiç'le birlikte oynatmayı düşünüyordu. Gidip görüştüm Zorlu'yla, anlaştım, paramı da aldım. Bir gün sonra, Karşıyaka taraftarı benim evime akın etti. 'Gidemezsin, bizi bırakamazsın,' dediler. Bizim sokak ana baba gününe döndü. Kalmam için beni ikna ettiler. Zaten fazla para alayım da kulüp değiştireyim diye bir zihniyetim yoktu."

Malezya turnuvasından bir hatıra. Önde merhum kaleci Sinan. Arkasında Şarlo Mehmet, Tanju Çolak, merhum kaleci Müjdat Afşin, masör Minhal ve Cihan Yıldırım.

**Karşıyaka 1985-86. Ayaktakiler: Cihan, Yüksel, Berkay, Muammer, Kahraman, Salih.
Oturanlar: Murat, Burhan, Nihat, İsmet, Oktay.**

1984-85 sezonunda Vefa-Karşıyaka maçında Mehmet, Cihan ve Bilal (arkada).

1985-86 sezonuna kadar Karşıyaka'da oynayan Cihan Yıldırım, 1986-87 sezonunda önce Birinci Lig'de oynayan Denizlispor'a, ardından İkinci Lig'de mücadele eden İzmirspor'a transfer olmuş. "Denizli'ye gittim fakat üç-dört ay kaldım. Hoca Nihat Atacan oynatmadı beni. 'Düşünmüyorum,' dedi. Macar milli takımında oynayan Varga ve Kutuy ile beraber gelmişim. Maliyeti en fazla olan futbolculardan biriydim. Hoca düşünmeyince ayrılmaya karar verdim. Yöneticiler Ali İpek ile Mazlum Babalı transfer etmişti beni. Gitme dediler. Ben futbol oynamak istediğimi söyleyip ayrıldım ve İzmirspor'a geldim. İzmirspor şampiyonluğa oynayan iddialı bir kadro kurmak istiyordu. Kaleci Ali'yle beraber oraya transfer olduk. O sezon Karşıyaka şampiyon oldu. Biz ikinci olduk."

İzmirspor 1986-87.

Karşıyaka formasını altı sezon boyunca giyen ve bunların beşinde Türkiye Birinci Ligi'nin eşliğinden son anda dönen Cihan Yıldırım, İzmirspor'da da bir sezon top koşturduktan sonra Adana Demirspor'a transfer olmuş. Böylece Fenerbahçe'ye transferinin gerçekleşmemesiyle neredeyse 10 yıl ertelenen Birinci Lig'de oynama imkânını futbol hayatının son döneminde yakalamış. Lakin bu da bir sene gecikmeyle gerçekleşmiş, zira sakatlık yüzünden bütün bir sezon oynayamamış. "1987-88 sezonunda Adana'ya geldim, ayağım kırıldı. Özel maçlar oynanıyordu. Lig kuraları çekildi. İlk maç Trabzonspor'la. Ondan bir hafta önce Adanaspor'la

TSYD kupası maçı vardı. 15. dakikada, Gençlerbirliği'nden gelen Adanasporlu santrfor Osman Özdemir, bir pozisyonda ben yanından geçerken çift ayakla atladı. Sağ ayak bileğim kırıldı. Ameliyat oldum ve bir sezon oynayamadım. Bilek olduğu için kireçlenme oldu. Üç-dört ay da onun tedavisi sürdü.”

Adana Demirspor 1988-89. Ayaktakiler: Cihan Yıldırım, Zafer Tüzün, B. Mehmet, Ümit, Jurkoviç, Ziya Yıldız. Oturanlar: İbrahim, Mehmet Yanoş, K. Mehmet, Erol, Gürcan Aday.

Adana Demirspor-Beşiktaş maçında Ferdinand'la mücadelede.

Galatasaraylı Savaş Demiral ile mücadelede.

Böylece Cihan Yıldırım'ın sahalara dönmesi ancak 1988-89 sezonu başladıktan birkaç hafta sonra mümkün olmuş. Futbol hayatına da o sezonun sonunda Adana Demirspor formasıyla veda etmiş. Kulüp yöneticileri ertesi sezon da oynamasını istemişler, fakat o sırada yaşı çok küçük olan çocuklarını evde bırakıp sürekli deplasmanlara gitmeye gönlü elvermediği için kabul etmemiş tekliflerini. Ardından Karşıyaka'yı çalıştıran Nevzat Güzelırmak onu kadrosuna almak istemiş. İzmirspor ve Menemenspor da teklif yapmış. Menemen'in teklifini kabul eden Cihan Yıldırım, sezon öncesi bütün hazırlık maçlarında oynamasına rağmen bonservisini Adana Demirspor'dan alamadığı için bu transfer gerçekleşmemiş. Futbolu bıraktıktan sonra İzmir'e dönen Cihan Yıldırım o tarihten beri Karşıyaka'da yaşamaya devam ediyor.

Manisa'da TFF'nin düzenlediği A antrenör kursu, 1998. Soldan sağa: Aziz Sağlam, Levent Eriş, Muharrem Dirik, Cihan Yıldırım.

Seksenli yılların Karşiyaka'lı futbolcuları 2014'te bir arada. Soldan sağa: Onur, Enver, Murat Erbaşlar, Cihan Yıldırım, kaleci Ali Özel, Altay ve Beşiktaş'ta oynayan Arap Muzaffer. Mastika lakaplı Ali Özel 2015'te, Murat Erbaşlar 2018'de vefat etti.

